

Dohrmann (FP):

Jeg synes nok, trafikministeren kunne bruge tiden bedre heroppefra end til ligefrem at stå og rose postvæsenet. Det er nemlig ikke os som sådan – jo, formelt er det os – som kritiserer postvæsenet, det er postvæsenets kunder, og det får ministeren sikkert også mange henvendelser om hver eneste dag.

Jeg stillede ministeren det konkrete spørgsmål: ligger der ovre i ministeriet – godt støvet til, ganske vist – nogle besparelsesplaner fra den tid, da hr. Ivar Hansen var trafikminister? Partiet venstre kommer gang efter gang med den påstand, at det vil spare på de offentlige budgetter. Det siger endvidere, at postvæsenet skal hvile i sig selv. Jeg har dokumenteret, at i hr. Ivar Hansens ministertid fik postvæsenet med hr. Ivar Hansen som øverste chef gennemført, at postvæsenet fik tildelt et beløb på ca. 25 mill. kr. mere i finansåret 1979. Finansministeren protesterede dengang, men hr. Ivar Hansen fik merforbruget gennemført. Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål, og det tager jeg som en bekræftelse på, at der ingen besparelsesplaner ligger i ministeriet.

Tilbage er der så to muligheder. Den ene er, at hr. Risgaard Knudsen har smidt besparelsesplanerne væk. Det er muligt, og det kunne jeg godt tænke mig om hr. Risgaard Knudsen ville svare på. Har han smidt alle hr. Ivar Hansens oplæg i skraldespanden, dengang han kom derover? Den anden mulighed er, at der aldrig er udarbejdet nogen besparelser. Det ville jeg forfærdelig gerne have afklaret. Vi vil selvfølgelig støtte venstre i ethvert forslag, det kommer med om besparelser, men jeg synes godt nok, det er noget dobbeltmoralsk, at man påstår heroppefra, at man vil spare på postvæsenets udgifter og rationalisere, mens man, når man endelig får chancen for at gennemføre nogle besparelser og ordnede forhold, går den stik modsatte vej.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg skal ikke forlænge denne debat ret meget. Jeg vil sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er da rigtigt set i relation til den ekstra indtægt, der er tale om i forbindelse med portoforhøjelsen, at man godt kan være afslappet over for 3 mill. kr. Det er jeg i og for 147. Ft

sig også, selv om jeg ikke kan tillade mig at være afslappet over for én eneste krone, der gives ud. Men spørgsmålet er altså, om vi kan friholde dagbladene og så stadig væk fastholde forhøjelsen for distrikts- og ugebladene. Så bliver der en ulige konkurrence, og det har vi aftalt med branchen, at det kan vi ikke have.

Jeg vil også godt give fru Lilli Gyldenkilde ret i, at der er en ubalance mellem de 3 mill. kr. og så den rabat, som jeg er gået med til at vi skal bemyndige post- og telegrafvæsenet til at give indtil 1. januar 1983. Men det er nu engang de politiske vilkår. Der er ikke tale om at vælge samarbejdspartner, der er tale om at få et politisk flertal for en lovgivning. Det politiske flertal – så jeg i udvalget – var ikke til stede, medmindre jeg gav en indrømmelse, som jeg egentlig heller ikke synes er helt urimelig. Det kommer også fru Lilli Gyldenkildes forbrugere til gode, en del af dette her.

Jeg regner i øvrigt med, at vi, når vi giver denne rabat, slipper for al den megen snak om, at nu starter man private firmaer og organisationer op. Det er der jo slet ikke hold i, når vi fører en prispolitik som den, vi fører her.

Jeg har al mulig respekt, også for et blad, som jeg ved fru Lilli Gyldenkilde har stærk tilknytning til, men jeg er ikke i stand til at hjælpe mere ad den vej.

Endelig skal jeg sige til hr. Dohrmann, at det er helt i orden at kritisere det danske postvæsen; denne kritik skal bare ikke være så flegmatisk og så overfladisk som den, fremskridtspartiet kommer med. Jeg er selv kritisk – og det ved jeg også mine forgængere i embedet har været – over for postvæsenet, men det er en anden form for kritik end den, som hr. Dohrmann kommer med. Den giver jeg ikke så forfærdelig meget for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 25 stemte for, 113 imod.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2